

■ نویسنده: علی مودنی
 ■ چاپ: ۱۳۹۳
 انتشارات: سوره مهر
 تعداد صفحات: ۲۳

کل داستان روایت کننده یک روز است، اما عرصه داستان به وسعت تمام جنگ و دل‌تنگی‌های افراد آن دوران است. علی مودنی در این کتاب به گونه‌ای لطیف و احساسی، زندگی زنی را بیان کرده است که همسرش به جنگ رفته و حالا قاصدکی از او برایش خبر آورده است. نویسنده در طول کتاب گاه به بیان زمزمه‌های زن برای شوهرش و گاه از زبان زن به بیان حالات و احوالات پسرکشان امید می‌پردازد.

ارتباط ایرانی

■ نویسنده: علی مودنی
 ■ چاپ: ۱۳۹۰
 انتشارات: سوره مهر
 تعداد صفحات: ۱۴۰

کتاب «ارتباط ایرانی» ماجرای فردی به نام مهرداد است که در دوران شاه به اجبار برای ادامه تحصیل به آمریکا می‌رود و آن‌جا با دختری ازدواج می‌کند. بازگشتش در دوران انقلاب به ایران و معرفی «رندی» به خانواده درس‌رهایی به همراه دارد که دستمایه این داستان است. نویسنده این کتاب را با درون‌مایه روابط اجتماعی نوشته است.

دوازدهم

■ نویسنده: علی مودنی
 ■ چاپ: ۱۳۹۷
 انتشارات: اسم
 تعداد صفحات: ۳۰۴

«دوازدهم» اثری است با محوریت امام زمان (عج) که علی مودنی زمانی بیش از یک سال را به تحقیق گسترده و سپس نگارش آن اختصاص داد. این اثر که پس از طی فرازونشیب‌های فراوان، بعد از مدت زمان بسیار طولانی به انتشار رسید، دغدغه‌های معاصر مربوط به قائم آل محمد (عج) را زیر ذره‌بین قرار می‌دهد. مودنی با تاکید بر اهمیت نگرشی عقلانی به وجود مبارکی که با گذشت بیش از یک هزاره، همچنان در ذهن و یاد شیعیان پایدار است، «دوازدهم» را نوشته...

انسان‌های فلسفی

آثار علی مودنی در سایه تفکر دینی، جهان را تفسیر می‌کند

حمید نورشمسی روزنامه‌نگار و داستان‌نویس

علی مودنی از معدود نویسندگان معاصر ایرانی است که در دو گونه مختلف هنری نوشتار و هنرهای نمایشی توأمان به فعالیت پرداخته است. او در عین حال که فارغ‌التحصیل در رشته هنرهای نمایشی است و سال‌های بسیاری از عمر خود را صرف نگارش نمایشنامه، فیلمنامه و ساخت آثار تلویزیونی و نمایشی کرده است، دارای مدرک درجه یک هنری در رشته نویسندگی و ادبیات داستانی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و طی سال‌های اخیر رمان‌های جذاب و البته بحث‌برانگیزی را نیز با موضوعات دینی و اجتماعی تالیف کرده است.

مودنی در دهه هفتاد با نوشتن رمان‌هایی که تمی مرتبط با دفاع مقدس داشت به جامعه ادبی ایران شناسانده شد. مهم‌ترین ویژگی این داستان‌ها انتخاب سوژه و تم داستانی متفاوت آن و نیز پرداخت مضمونی و شخصیت‌پردازی‌های ویژه آنها بود؛ به طوری که می‌شد سیر تطور روحی و روانی یک شخصیت را در دل رمان و داستان دید، مخاطب نیز با اثری به شدت گیرا و خواندنی از منظر تعلیق داستانی روبه‌رو بود و همین مساله نام او و آثاری چون «نوشدارو»، «دل‌ویزتر از سبزه»، «ارتباط ایرانی»، «نه آبی نه خاکی» و «ملاقات در شب آفتابی» را بسیار مطرح کرد.

اما درباره این نویسنده و نگاهش به ادبیات از چند منظر باید توجه جدی و عمیقی به حاصل کار او داشت. نخست اینکه باید توجه کرد که ادبیات داستانی به خاطر تلاشش برای ایجاد رابطه با طبقات میانی و معمولی جامعه، همواره مورد توجه جریان‌های روشنفکری در جامعه بوده است. به تعبیر دیگر اگر روشنفکر را واسط میان جامعه و نخبگان در نظر داشته باشیم و نویسنده را فردی که بازآفرین اندیشه برای طبقات مختلف است آن‌گاه متوجه می‌شویم که چرا نویسندگان موفق همواره برای این ایجاد ارتباط

تمامی ژانرهای نوشتاری و کلامی را برای ایجاد ارتباط با مخاطب خود تجربه کرده و معمولاً از داستان به سمت نمایشنامه و فیلمنامه و گاه فیلمسازی هم سوق پیدا کرده‌اند. علی مودنی نیز بدون شک در زمره چنین افرادی است که طی سال‌های گذشته بر فعالیت حرفه‌ای خود از هیچ تلاشی برای ایجاد این ارتباط به صورت موثر فروگذار نکرده است.

او را باید بدون شک نمونه‌ای قابل ستایش از روشنفکر متعهد در فضای انقلاب اسلامی به شمار آورد. او نویسنده‌ای است که تلاش کرده متناسب با وضعیت جامعه، فرزند زمانه‌اش باشد و با همه قشرهای جامعه به ویژه طبقاتی که نویسندگان و روشنفکران کمتر تلاش در فهم و ارتباط با آنها دارند، ارتباط برقرار کند.

مهدی کاموس نویسنده و منتقد ادبی در همین زمینه درباره علی مودنی عنوان می‌کند که مهم‌ترین ویژگی و هنر علی مودنی در نگارش این است که بر اساس واقعیت‌ها، جهان نویی را در داستان می‌آفریند که این جهان تازه داستانی، نه برساخته واقعیت، بلکه برساخته دنیای واقعی ذهن نویسنده است و این سطح نویسندگی را چه قبل و چه بعد از انقلاب، در کمتر نویسنده‌ای در کشورمان می‌بینیم. عموماً نویسندگان ما بیشتر زندگی‌نامه‌نویس یا خاطره‌نویس زندگی خود و دیگران در قالب رمان و داستان هستند. کمتر نویسنده‌ای داریم که بتواند مانند کافکا، داستایفسکی یا مارکز دنیای جدیدی را بیافریند که در این دنیای جدید بتوانیم زندگی نویی را تجربه کنیم که این زندگی نو با زندگی روزمره ما هم مرتبط است. حُسن علی مودنی این است که می‌تواند براساس تخیل، دنیای جدیدی را معماری کند و بیافریند و ما در این دنیای جدید، انسان روزمره و انسان ایرانی را می‌بینیم.

یکی دیگر از مهم‌ترین ویژگی‌های داستان‌های مودنی خلق انسان تراز انقلاب اسلامی در بسیاری از داستان‌ها است که به نظر می‌رسد

از علاقه‌مندی‌های او نیز به شمار می‌رود.

در آثار مودنی، انسان تراز انقلاب اسلامی، دفاع مقدس و در یک کلام انسان تراز ایرانی - اسلامی را می‌بینیم. او سعی کرده در داستان‌هایش ژانر موضوعی را در خدمت توصیف و ترسیم این انسان در بیاورد. انسانی فعال، کنشگر، پاسخگو و در عین حال عضوی عادی از جامعه پیرامونش که می‌خواهد مناسبات اجتماعی و انسانی پیرامون خود نگاهی تازه و مبتنی بر تولد تازه انسان در جغرافیای ایران داشته باشد. به همین دلیل است که به عنوان مثال در داستان‌های «کلاهی از گیسوی من» یا «دل‌ویزتر از سبزه» او انسان‌هایی متأثر از انقلاب اسلامی و تأثیرپذیرفته از دین را معرفی می‌کند و در داستانی مانند «نه آبی نه خاکی» و «ظهور» انسان ظهور یافته در بستر دفاع مقدس را بازآرایی می‌کند و پیشتر از آنها در «ارتباط ایرانی» انسان ایرانی که در ارتباط بین فرهنگ ایرانی - اسلامی و فرهنگ غربی دچار سردرگمی است برای او دغدغه و موضوع می‌شود.

این اتفاق بدون شک تجلی بازسازی و نمایش یکی از وجوه فراموش‌شده ادبیات در سال‌های پس از انقلاب اسلامی بوده است که اصرار مودنی به آن و انکار آن از سوی دیگران خود گواهی است بر نگاه حرفه‌ای و متفاوت یک نویسنده به فعالیت حرفه‌ای منتسب به خود.

از سوی دیگر مودنی حتی در آثار متأخرتر خود مانند «احضاریه» و «دوازدهم» نشان داده که باوری قلبی به موضوع امر قدسی و نمایش آن در داستان دارد. او در آثار داستانی خود در گونه دفاع مقدس از منظر این اعتقاد به شخصیت‌های داستانی خود نزدیک شده و میان مفاهیمی مانند خدا و انسان و آخرت و شهادت پل می‌زند و حتی در آثاری مانند «ظهور» به سمت نمایش سلطه روح یک انسان بر سایر بخش‌های زندگی‌اش سوق پیدا می‌کند یا در «احضاریه» و «دوازدهم» سعی دارد تا نقش امر قدسی در ساختار زیست و زندگی